

Βιογραφικό σημείωμα

Η Μαρία Κομπατσιάρη-Σαραντοπούλου γεννήθηκε στον Κολινδρό Πιερίας. Αποφοίτησε από το Φαρμακευτικό Τμήμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής Αθηνών. Με τη ζωγραφική ασχολείται από το 1980. Παρακολούθησε μαθήματα σχεδίου και χρώματος στο προπαρασκευαστικό εργαστήριο του Σάββα Πουρσανίδη. Συνέχισε με ελεύθερες σπουδές σε άλλα εργαστήρια ζωγράφων ενώ παρακολούθησε μαθήματα χαρακτηριστικής στο Κέντρο Χαρακτηικής Νεάπολης με τον Rudd Matthes και λιθογραφίας με την Erica Gudenstraier. Το 2001 έλαβε διάκριση στο 3ο Mini Graphic & Painting World Wide Show by Academia d' Arte di Pisa και το βραβείο Sanyo Newspaper στην Ετήσια Διεθνή Έκθεση του Kurashiki της Ιαπωνίας. Επίτιμη καλεσμένη για το 2002 στο 8ο Διεθνές Σαλόνι Τέχνης Argeles Sur Mer. Είναι μέλος του Συλλόγου Καλλιτεχνών Εικαστικών Τεχνών Βορείου Ελλάδος (Σ.Κ.Ε.Τ.Β.Ε.) και του International Art Council της Ιαπωνίας. Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

ατομικές εκθέσεις

2/2002, Αίθ. Τέχνης ΜΥΛΟΣ	8/1998, Πόρτο Καρά, Χαλκιδική
2/1999, Gallery ΠΟΛΥΕΔΡΟ	9/1993, Ιταλικό Επιμ. Ινστιτούτο
1/1999, Αίθ. Τέχνης ΜΥΛΟΣ	12/1992, Νομαρχία Πιερίας
9/1998, Gallery TITANIUM	
9/1998, Δημ. Πινακοθήκη Μυκόνου	

ομαδικές εκθέσεις (επιλογή)

- 9/2001, 7ο Διεθνές Σαλόνι Τέχνης Argeles Sur Mer, Γαλλία
- 7/2001, 3ο Mini Graphic & Painting World Wide Show by Academia d' Arte di Pisa, Ιταλία
- 6/2001, Ετήσια Διεθνής Έκθεση Kurashiki, Ιαπωνία
- 9/2000, "Μικρογραφίες" (Σ.Κ.Ε.Τ.Β.Ε.), Γκαλερί ΑΕΝΑΟΝ, Αθήνα
- 7/2000, "Χώρος-Μορφή", Εις Μνήμην Νίκου Σαχίνη, Αλατζά Ιμαρέτ, Θεσσαλονίκη
- 3/2000, "Cruses Del Mundo", Νυσοα, Σαντιάγκο, Χιλή
- 12/1999, "Μια Ευχή" (Σ.Κ.Ε.Τ.Β.Ε.), Αλατζά Ιμαρέτ, Θεσσαλονίκη
- 11/1999, "Μουσική με Χρώματα", Πινακοθήκη Λάρισας
- 6/1994, "Εικαστικά '94", Διεύθυνση Πολιτισμού Δήμου Θεσσαλονίκης, Αίθουσα Τέχνης Εθνικής Αμύνης, Θεσσαλονίκη

Αγγιγμα χρόνου
2001, Λαδομελάνια σε μουσαμά, 120 x 140

Το τοπίο της Άννας
2001, Λαδομελάνια σε χαρτί, 65 x 50

Χειρονομιακή αδημονία
2001, Λαδομελάνια σε μουσαμά, 60 x 60

Λιμνοθάλασσα
2001, Λαδομελάνια σε μουσαμά, 140 x 120

Μ. Κομπατσιάρη

“παρόντος χρόνου”

στην γκαλερί *καλλιτεχνική*
της *ΕΡΘΗΣ*

13 Φεβρουαρίου – 3 Μαρτίου 2002

Επιμέλεια έκθεσης: Άννα Ματζαρίδου

παρόντος χρόνου

...κόσμοι άλλοτε ευφάνταστα αναπλασμένοι κι άλλοτε πραγματικοί, τοπία άχρονα κι αλώβητα από την ισοπεδωτική λειτουργία της λογικής διεργασίας. Ασαφή, συνθετικά τοπία συσσωρευμένης μνήμης που περιχαράκωνονται στη δυσδιάστατη επιφάνεια του καμβά και αισθητοποιούνται με εξπρεσιονιστική αμεσότητα, μάρτυρες μιας ιδιουσυγκρασίας που προσπαθεί να βρει τη δική της ιδιόρρυθμη πραγματικότητα. Νόηση, αίσθηση, γνώση συνδιαλέγονται εμποτίζοντας τις εικόνες με φόρμες αφαιρετικής ιθαγένειας που άλλοτε γλιστρούν και άλλοτε σκαλώνουν στο βλέμμα του θεατή τους. Αλχημικές αναδείξεις χρωματικών μιγμάτων και χρώματα που περιελίσσονται σε συμπλέγματα σμιλεύοντας ακήρυκτες εκρήξεις, χρώματα που ραγίζουν, διαμελίζονται, αλληλοδιαπλέκονται ή αυτοαναιρούνται αναπλάθοντας έμψυχες εικόνες μιας φύσης σε αέναη μεταμόρφωση και αδιάλειπτη αλλαγή, που αναχωρεί από τις ιδεαλιστικές αναπαραστάσεις της κλασικής τοπιογραφίας. Αναιώντας τους όρους που θέτει ο αισθητός κόσμος, η Μαρία Κομπατσιάρη εξαναγκάζει σε επαναπροσδιορισμό τις σχέσεις μεταξύ εμπειρικής και εικαστικής πραγματικότητας. Τα ανώνυμα τοπία μετοικίζουν στο εμβαδόν του ζωγραφικού υποστρώματος και συμπυκνώνονται στις διαστάσεις του τετράπλευρου τελάρου, σε μια εικαστική μεταγραφή που αφίσταται της ρεαλιστικής πραγματικότητας αλλά συγχρόνως και την περιέχει. Εκμεταλλευόμενη τις μεταβαλλόμενες χρωματικές εκδοχές ενός φωτός που λειτουργεί ενοποιητικά, η καλλιτέχνης θυσιάζει τα περιγράμματα της φόρμας και διαρθρώνει τις συνθέσεις της αξιοποιώντας την τεκτονική ιδιότητα του χρώματος. Οι στέρες μορφές αποδομούνται γεννώντας νέες δομές και σχήματα απρόβλεπτης έντασης. Οι λεπτομέρειες εγκαταλείπονται, παραμελούνται προς χάριν μιας κλίμακας εξωπραγματικής.

Ευλύγιστες χειρονομακές πιναλιές σε παλινδρομικές διαδρομές, αυθόρμητα νευρώδεις χαράξεις του πινέλου διαμορφώνουν την ακινησία της φόρμας σε μια μυσταγωγία χρωμάτων που αδιάλειπτα καταγράφουν αποτυπώματα ιδιωτικής βιωμένης μνήμης. Χρωματικές ιχνολασίες, μετωπικές συγκρούσεις χρωμάτων αλλά και αρμονικοί συσχετισμοί τους συγκροτούν απείθαρχες επιφάνειες δυναμικών εντάσεων. Ανεπιτήδευτη η χειρονομία διανύει διαβάσεις εκμεταλλευόμενη τις αντιθέσεις και την εσωτερικότητα της ρευστής ζωγραφικής ύλης όπου άλλοτε με την ενδυνάμωση και άλλοτε με την ουδετεροποίηση της έντασής της, εναλλάσσει το ακαθόριστο με το συγκεκριμένο αξιοποιώντας τους συνειρμούς και την εσωτερικότητα της μνήμης. Εύκαμπτη χειρονομακή γραφή και αφαιρετική σκέψη επαναπροσδιορίζουν την ενδότερη φυσιογνωμία των αντικειμένων προωθώντας τον διάλογο μεταξύ του τυχαίου και του ελεγχόμενου, της ελεύθερης και της δομημένης χρωματικής ροής, στοιχειοθετώντας ένα προσωπικό λεξιλόγιο, εφελτήριο των αναζητήσεών της στην σύγχρονη εικαστική προβληματική.

Τρεις φορές
2001, Λαδομελάνια σε μουσαμά, 100 x 100

Ολοκληρώνοντας την εικαστική της διατύπωση, η Κομπατσιάρη με προμελετημένες μεταλλαγές στη ροή της γραφής της συνειδητά επιδιώκει την ιδιοποίηση ενός κώδικα επικοινωνίας με τον αποδέκτη των έργων της, ο οποίος διακρίνεται για την ποικιλία και την αμφισημία του. Στο πλαίσιο ενός έντονου, γόνιμου πειραματισμού και μιας δημιουργικής αναζήτησης νέων τρόπων σύνταξης του μορφοπλαστικού της ιδιώματος προχωρά σε μία απόλυτη αξιοποίηση των εκφραστικών δυνατοτήτων των ίδων της των υλικών. Μεταβαίνοντας από τελάρο σε τελάρο, και δίχως να εγκαταλείπει τον εξπρεσιονιστικό χαρακτήρα του γενικότερου ύφους της, ολοκληρώνει συνθέσεις που γίνονται δομικά ολόενα και πιο πολύπλοκες. Ο απρόβλεπτος αυθορμητισμός της εξπρεσιονιστικής γραφής εγκλωβίζεται σε ενδελεχή προπαρασκευαστικά σχέδια, λυσιτελής “τέχνασμα” στην προσπάθεια εκμηδένισης του λάθους στην καθεαυτή ζωγραφική διεργασία. Η “αιθέρια” ιδιοσύσταση του ελαφρού υλικού της λαδομελάνης, που ενισχύει την αποτύπωση και αναδεικνύει με ευαισθησία την διαφάνεια της ατμόσφαιρας υπογραμμίζοντας το ονειρικό στοιχείο, ελαχιστοποιεί την δυνατότητα επικάλυψης κι αυτού ακόμη του ελάχιστου ζωγραφικού σφάλματος. Έτσι, πριν το ερέθισμα μετουσιωθεί σε πλαστικό γεγονός, τα πολύνευρα ζωγραφικά πεδία οργανώνονται με σκηνοθετική επιμέλεια, η συνθετική δομή μαθαίνει να πειθαρχεί έντεχνα στις προσταγές του σχεδίου, ο απροσδόκητος προσανατολισμός της γραμμής ακυρώνεται για να υπακούσει στις ελεγχόμενες περιδινήσεις μιας κλίμακας περισσότερο ολιγοχρωματικής. Μοναδική υπόκωφη αλλά αισθητή “παράφωניה” στον συγκροτημένο χαρακτήρα του συνόλου, οι άυλες δομές που αθόρυβα υπαινίσσονται χώρους ανατροπών, αθέατων σημειολογικών καταγραφών, κραδασμούς νοημάτων και χρωματικές υποθήκες κυοφορούμενες ως ένα άλλο είδος εικαστικού κειμένου: ως άδηλες διαφυγές μεταχρονολογημένων αναμνήσεων σε χρόνο ενεστώτα, σε χρόνο παρόντα...

Άννα Ματζαρίδου
Ιστορικός της Τέχνης / Επιμελήτρια

Καταγραφή υπόσχεσης
2001, Λαδομελάνια σε μουσαμά, 100 x 100

CCF

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Φрукτωρία
2001, Λαδομελάνια σε μουσαμά, 100 x 100